

พฤติกรรมทางกลของคอนกรีตผสมเต้าแก่กลบละอียด

บุรฉัตร ฉัตรเวระ¹ และ วชรากร วงศ์คำจันทร์²

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต คลองหลวง ปทุมธานี 12121

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเต้าแก่กลบที่มีความละเอียดสูง (เต้าแก่กลบละอียด) ในพฤติกรรมทางกลของคอนกรีตผสมเต้าแก่กลบละอียดเปรียบเทียบกับคอนกรีตธรรมชาติ คุณสมบัติทางกลที่ทำการพิจารณา ได้แก่ ค่าการยุบตัว หน่วยน้ำหนักในสภาพสด กำลังรับแรงอัด โมดูลัสของความยืดหยุ่น และอุณหภูมิของปฏิกิริยาไฮเดรชัน อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเต้าแก่กลบ อยู่ระหว่างร้อยละ 0, 20 และ 40 โดยน้ำหนักของวัสดุผง อัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อปริมาตร ซึ่งว่างต่ำสุดระหว่างมวลรวม (γ) เท่ากับ 1.2, 1.4 และ 1.6 และอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน (w/b) เท่ากับ 0.5, 0.6 และ 0.7

ผลการทดสอบพบว่าเต้าแก่กลบละอียดมีการทำปฏิกิริยาปอซโซลานิกสูง และสามารถใช้เป็นวัสดุซีเมนต์ในคอนกรีตได้ ค่าการยุบตัวของคอนกรีตผสมเต้าแก่กลบละอียดน้อยกว่า คอนกรีตธรรมชาติ แต่สูงกว่าค่าคอนกรีตผสมเต้าแก่กลบขนาดอนุภาค 44 ไมโครเมตร สำหรับส่วนผสมเดียวทันที หน่วยน้ำหนักในสภาพสดของคอนกรีตผสมเต้าแก่กลบละอียดลดลงเมื่อเพิ่มอัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเต้าแก่กลบ นอกจากนี้กำลังรับแรงอัดที่อายุ 28 วันขึ้นไปของคอนกรีตผสมเต้าแก่กลบละอียดสูงกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติที่ w/b เท่ากับ 0.5 และ 0.6 สำหรับอัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเต้าแก่กลบท่าน้ำ 20 โมดูลัสของความยืดหยุ่นสำหรับคอนกรีตผสมเต้าแก่กลบ ละอียดพบว่าต่ำกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติเล็กน้อย อุณหภูมิของปฏิกิริยาไฮเดรชันของคอนกรีตผสมเต้าแก่กลบละอียดพบว่าต่ำกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติในทุกส่วนผสม

¹ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมโยธา

² นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาวิศวกรรมโยธา

Mechanical Behavior of Fine RHA Concrete

Burachat Chatveera¹ and Watcharagon Wongkamjan²

Thammasat University Rangsit Campus, Klong Luang, Pathum Thani 12121

Abstract

This research was aimed to investigate the effect of high fineness rice husk ash (Fine RHA) on mechanical behavior of fine RHA concrete as compared to ordinary Portland cement concrete (OPC). The properties to be investigated included slump, unit weight, compressive strength, modulus of elasticity and temperature of hydration. The fine RHA replacements were varied from 0%, 20% and 40% by weight of binder. The ratios of the volume of paste to volume of minimum voids content of total aggregates (γ) were 1.2, 1.4 and 1.6. The water to binder ratios were 0.5, 0.6 and 0.7.

The results indicated that fine RHA has a highly pozzolanic reactivity and can be used as a supplementary cementitious material in concrete. Slump of fine RHA concrete was lower than OPC concrete, but higher than that of RHA044 (RHA with average diameter 44 μm) concrete. For the same mixture, the unit weight of fine RHA concrete decreased when RHA replacements were increased. It was also found that the compressive strength after 28 days of fine RHA concrete was higher than OPC at w/b equal to 0.5 and 0.6 especially for fine RHA replacement equal to 20%. The modulus of elasticity of fine RHA concrete was slightly lower than OPC concrete. The temperature of hydration of fine RHA concrete was lower than that of OPC concrete in every mixtures.

¹ Associate Professor, Department of Civil Engineering.

² Graduate Student, Department of Civil Engineering.

1. บทนำ

คอนกรีตผสมเก้าเกลบได้มีการวิจัยเพื่อใช้เป็นวัสดุผสมเพิ่มในคอนกรีตตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 แต่ในระยะแรกเป็นการนำมาใช้โดยไม่ได้คำนึงถึงอุณหภูมิในการเผาไหม้ ทำให้เก้าที่ได้มีลักษณะเป็นผลึก (Crystalline) ซึ่งมีความเนื้อยืดต่อปฏิกิริยา จนกระทั่งได้แสดงให้เห็นผลของตัวแปรจากกระบวนการทางความร้อน (Pyroprocessing Parameters) ที่มีต่อปฏิกิริยาปอซโซลานิก (Pozzolanic Reactivity) ของเก้าเกลบ หลังจากนั้นการนำเก้าเกลบมาใช้เป็นวัสดุปอซโซลานจึงแพร่หลายมากยิ่งขึ้น [1] แต่ยังมีปัญหาเนื่องจากความสามารถในการเทได้ของคอนกรีตผสมเก้าเกลบต่อกวนกรีตธรรมด้า การวิจัยนี้จึงพิจารณาวิธีการในการเพิ่มความสามารถในการเทได้โดยการเพิ่มความละเอียดให้กับเก้าเกลบ และศึกษาถึงผลกระทบเนื่องจากความละเอียดของเก้าเกลบที่มีต่อพฤติกรรมทางกลของคอนกรีต

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาคุณสมบัติพื้นฐานของเก้าเกลบละเอียด และคุณสมบัติทางกลของคอนกรีตผสมเก้าเกลบละเอียดได้แก่ หน่วยน้ำหนักในสภาพสด ค่าการยุบตัว กำลังรับแรงอัด และโมดูลัสของความยืดหยุ่น และอุณหภูมิของคอนกรีต โดยทำการทดสอบและเปรียบเทียบกับการศึกษาที่ผ่านมา

3. การทดสอบ

1. วัสดุ

ญี่ปุ่นชีเมนต์ปอร์ตแลนด์ ใช้ญี่ปุ่นชีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ในการทดสอบ

เก้าเกลบ เป็นเก้าเกลบสีเทาขาว ที่เหลือจากการเผาอิฐ ของโรงอิฐกำนันดิเรกซูปะเตเมีย จ.อยุธยา โดยเก้าเกลบที่ใช้ในการทดสอบได้จำกัดด้านข้างของเตาเผาโดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 700 องศาเซลเซียส การบดเก้าเกลบบดโดยใช้เครื่องบดที่สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) เครื่องบดมีรูปทรงเป็นทรงกระบอก ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 61 ซม. กว้าง 88 ซม. ใช้เหล็กเส้นกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 9 มม., 12 มม. และ 15 มม. [2] จำนวน 45, 45 และ 35 เส้น ตามลำดับเป็นตัวกลวงบด เครื่องหมุนด้วยความเร็วรอบ 52 รอบต่อนาที โดยใช้น้ำหนักของเก้าเกลบ 20 กิโลกรัมสำหรับแต่ละครั้งในการบด ใช้เวลาในการบด 75 นาที และ 180 นาที โดยที่เก้าเกลบที่มีความละเอียดสูงกว่าญี่ปุ่นชีเมนต์จะนำมาใช้ในการทดสอบ

ทราย ทรายที่ใช้ในการทดสอบเป็นทรายแม่น้ำที่มีขนาดคละได้มาตรฐาน ASTM C33 ค่าความถ่วงจำเพาะที่สภาพอิ่มตัวผิวแห้งเท่ากับ 2.54 และค่าการดูดซึมน้ำร้อยละ 1.93 โดยน้ำหนัก

หิน เป็นหินปูนสำหรับงานก่อสร้างตามท้องตลาด มีขนาดโต๊ะสุด 25 มม. ขนาดคละได้มาตรฐาน ASTM C33 ค่าความถ่วงจำเพาะที่สภาพอิ่มตัวผิวแห้งเท่ากับ 2.71 และค่าการดูดซึมน้ำร้อยละ 0.86 โดยน้ำหนัก

หน้า ใช้ห้องประปาในอาคารปฏิบัติการของภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศูนย์รังสิต

2. วิธีการทดสอบ

การทดสอบคุณสมบัติของเก้าแกลบ

ประกอบด้วย การกระจายของขนาดอนุภาค คุณสมบัติทางกายภาพและเคมี และภาพขยาย

การทดสอบคุณสมบัติของคอนกรีตผสมเก้าแกลบละเอียด

ประกอบด้วย ค่าการยุบตัวทดสอบตามมาตรฐาน ASTM C143 หน่วยน้ำหนักในสภาพสด
ทดสอบตามมาตรฐาน ASTM C138 กำลังรับแรงอัดทดสอบตามมาตรฐาน ASTM C39
โดยลักษณะความยืดหยุ่นที่อายุ 28 วัน ทดสอบตามมาตรฐาน ASTM C469 และอุณหภูมิของคอนกรีต

โดยการทดสอบกำลังรับแรงอัด และโดยลักษณะความยืดหยุ่นที่อายุ 28 วัน ใช้ตัวอย่าง
ทรงกระบอกขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 เซนติเมตร สูง 20 เซนติเมตร ส่วนอุณหภูมิของคอนกรีต
ทดสอบโดยใช้แบบหล่อที่หมุด้วยฉนวนกันความร้อนหนา 5 เซนติเมตร ขนาดแบบ 30x43x25
เซนติเมตร บรรจุในกล่องไม้อัด หนา 8 มม. และทำการบันทึกด้วยเครื่องบันทึกข้อมูล (Digital Data
Logger)

3. ส่วนผสมของคอนกรีตทดสอบ

มวลรวมที่ใช้ในการผสมคอนกรีตมีอัตราส่วนโดยปริมาตรระหว่างมวลรวมและอี้ดต่อมวลรวม
ทั้งหมด (r/a) เท่ากับ 0.5 ที่รอยละปริมาตรซึ่งกว้างระหว่างมวลรวมต่ำสุดเท่ากับ 24.56 โดยมีอัตราการ
แทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเก้าแกลบ้อยละ 0, 20 และ 40 โดยน้ำหนัก อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน (Water
to Binder Ratio, w/b) เท่ากับ 0.5, 0.6 และ 0.7 อัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อปริมาตรซึ่งกว้างต่ำสุด
ระหว่างมวลรวม (γ) เท่ากับ 1.2, 1.4 และ 1.6 โดยมีส่วนผสมโดยน้ำหนักในปริมาตรคอนกรีต 1
ลูกบาศก์เมตร ดังแสดงในตารางที่ 1

หมายเหตุ : อัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อปริมาตรซึ่งกว้างต่ำสุดของมวลรวมที่อัดแน่น (The
Ratio of the Volume of Paste to Volume of Minimum Voids of the Compacted Aggregates, γ)
เป็นตัวแปรเพื่อการพิจารณาปริมาตรเพสต์ที่มีอยู่ในช่องว่างระหว่างมวลรวม โดยที่

$$\gamma = \frac{V_p}{V_{void}}$$

เมื่อ V_p = ปริมาตรเพสต์ในคอนกรีต (ลิตร/ลบ.ม.)

และ V_{void} = ปริมาตรซึ่งกว้างระหว่างมวลรวมที่อัดแน่น (ลิตร/ลบ.ม.) [3]

ตารางที่ 1 ส่วนผสมคอนกรีตหนึ่งลูกบาศก์เมตร

Mixture	γ	w/b	Cement (kg)	RHA (kg)	Water (kg)	Sand (kg)	Rock (kg)
OPC	1.2	0.5	347	0	173	896	956
OPC	1.2	0.6	309	0	185	896	956
OPC	1.2	0.7	279	0	195	896	956
OPC	1.4	0.5	406	0	203	833	889
OPC	1.4	0.6	362	0	217	833	889
OPC	1.4	0.7	327	0	229	833	889
OPC	1.6	0.5	466	0	233	771	823
OPC	1.6	0.6	416	0	249	771	823
OPC	1.6	0.7	375	0	262	771	823
FRC(20)	1.2	0.5	268	67	168	896	956
FRC(20)	1.2	0.6	240	60	180	896	956
FRC(20)	1.2	0.7	217	54	190	896	956
FRC(20)	1.4	0.5	314	79	196	833	889
FRC(20)	1.4	0.6	281	70	211	833	889
FRC(20)	1.4	0.7	254	64	223	833	889
FRC(20)	1.6	0.5	360	90	225	771	823
FRC(20)	1.6	0.6	323	81	242	771	823
FRC(20)	1.6	0.7	292	73	255	771	823
FRC(40)	1.2	0.5	195	130	162	896	956
FRC(40)	1.2	0.6	175	116	175	896	956
FRC(40)	1.2	0.7	159	106	185	896	956
FRC(40)	1.4	0.5	228	152	190	833	889
FRC(40)	1.4	0.6	205	137	205	833	889
FRC(40)	1.4	0.7	186	124	217	833	889
FRC(40)	1.6	0.5	262	174	218	771	823
FRC(40)	1.6	0.6	235	157	235	771	823
FRC(40)	1.6	0.7	213	142	249	771	823

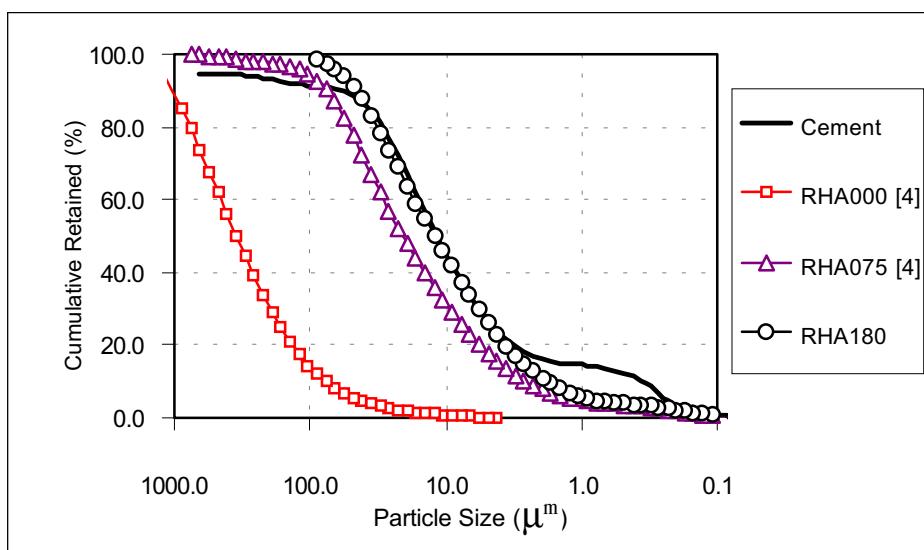
หมายเหตุ : FRC(x) = คอนกรีตผสมเต้าแกกลบละอียดที่อัดตราการแท่นที่ปูนซีเมนต์ด้วยเต้าแกกลบ ร้อยละ x

4. ผลการทดสอบและการวิจารณ์

1. คุณสมบัติของถ่านแกลบ

การกระจายของขนาดอนุภาค

การกระจายของขนาดอนุภาคของถ่านแกลบและปูนซีเมนต์ ดังแสดงในรูปที่ 1 พบว่าปูนซีเมนต์ มีขนาดอนุภาคเฉลี่ยเท่ากับ 31 ไมโครเมตร ส่วนถ่านแกลบไม่บด บด 75 นาที และถ่านแกลบบด 180 นาที มีขนาดอนุภาคเฉลี่ยเท่ากับ 539, 44 และ 23 ไมโครเมตร ตามลำดับ นั้นคือถ่านแกลบที่ใช้ในการทดสอบมีความละเอียดเพิ่มมากขึ้น เมื่อเพิ่มระยะเวลาในการบด และถ่านแกลบบด 180 นาที มีความละเอียดมากที่สุด และมีขนาดอนุภาคเฉลี่ยต่ำกว่าปูนซีเมนต์

หมายเหตุ : RHA000 = ถ่านแกลบไม่บด, RHA075 = ถ่านแกลบบดเป็นเวลา 75 นาที และ
RHA180 = ถ่านแกลบบดเป็นเวลา 180 นาที

รูปที่ 1 การกระจายของขนาดอนุภาคถ่านแกลบและปูนซีเมนต์เมื่อพิจารณาเรื่องระดับค้างสะสม

สำหรับการวิจัยนี้พิจารณาถึงพฤติกรรมทางกลของคอนกรีตผสมถ่านแกลบละเอียด ที่มีความละเอียดใกล้เคียงกับปูนซีเมนต์ ซึ่งถ่านแกลบบด 180 นาที มีความละเอียดในระดับที่ต้องการ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาในด้านดัชนีกำลังและความต้องการห้า ถ่านแกลบบดเป็นเวลา 180 นาที มีคุณสมบัติดีที่สุด จึงเลือกใช้ถ่านแกลบบดเป็นเวลา 180 นาที เป็นถ่านแกลบที่ใช้ในการวิจัย และให้คำจำกัดความว่า ถ่านแกลบละเอียด หรือ Fine RHA (Fine Rice Husk Ash) ส่วนถ่านแกลบไม่บด และถ่านแกลบบด 75 นาทีที่มีขนาดอนุภาคเฉลี่ยเท่ากับ 539 และ 44 ไมโครเมตร ให้คำจำกัดความว่า ถ่านแกลบขนาดอนุภาค 539 ไมโครเมตร หรือ RHA539 และถ่านแกลบขนาดอนุภาค 44 ไมโครเมตร หรือ RHA044 ตามลำดับ

คุณสมบัติทางกายภาพและเคมี

ผลการทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีแสดงในตารางที่ 2 พบว่า เถ้าแกลบละเอียด มีพื้นที่ผิวและดัชนีกำลังสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับเถ้าแกลบขนาดอนุภาคนานา 539 ไมโครเมตร และเถ้าแกลบขนาดอนุภาคนานา 44 ไมโครเมตร ในขณะที่ความต้องการน้ำของเถ้าแกลบละเอียดมีค่าต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับเถ้าแกลบชนิดอื่นๆ ส่วนองค์ประกอบทางเคมีเถ้าแกลบทุกชนิด มีองค์ประกอบใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 2 คุณสมบัติของปูนซีเมนต์และเถ้าแกลบ

Physical Properties	Cement Type I	RHA539	RHA044 [4]	Fine RHA
Moisture Content (%)	0.19	0.95	1.74	0.80
Surface Area (cm^2/g)	3,248	-	6,635	10,850
Retain When Wet Sieved on 45 μm (%)	5.75	-	19.00	4.16
Specific Gravity	3.11	2.00	2.13	2.16
Strength Activity Index				
7 days (%)	100	32	79	89
28 days (%)	100	39	86	96
Water Requirement (%)	100	151	112	105
Loss on Ignition (%)	0.96	2.52	4.81	3.03
Chemical Composition (%)	Cement Type I	RHA539	RHA044 [4]	Fine RHA
Silicon Dioxide (SiO_2)	20.84	94.56	96.84	95.35
Aluminum Oxide (Al_2O_3)	5.22	1.40	1.63	0.93
Ferric Oxide (Fe_2O_3)	3.2	0.31	0.53	0.83
Calcium Oxide (CaO)	66.28	0.51	0.57	0.50
Magnesium Oxide (MgO)	1.24	0.49	0.49	0.45
Potassium Oxide (K_2O)	0.22	1.58	2.21	1.50
Sulfur Trioxide (SO_3)	2.41	0.40	0.14	0.28

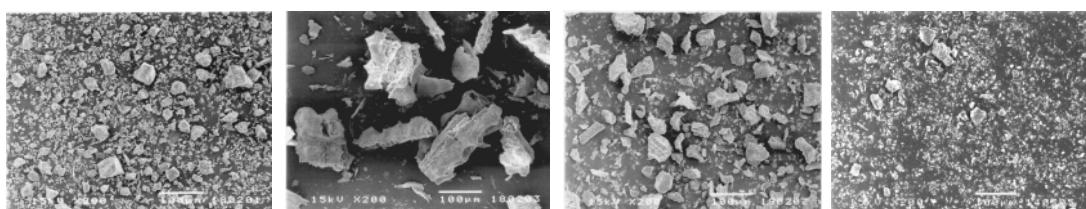
หมายเหตุ : - หมายถึง ตัวอย่างขยายมากจนไม่สามารถหาค่าได้

เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบกับมาตรฐาน ASTM C618 Class N ซึ่งเป็นมาตรฐานสำหรับวัสดุปูนซีเมนต์โซลานจากธรรมชาติ โดยมีองค์ประกอบส่วนใหญ่เป็นซิลิโคนไดออกไซด์ พบว่า เถ้าแกลบขนาดอนุภาคนานา 539 ไมโครเมตร มีคุณสมบัติไม่ได้ตามมาตรฐานหลายประการคือ

ความละเอียดไม่เพียงพอ (ร้อยละค้างบันตะแกรงขนาด 45 ไมโครเมตรเกินร้อยละ 34) ดังนี้ กำลังต่ำกว่ามาตรฐาน (กำลังรับแรงอัดของมอร์ตาร์ที่อายุ 7 วัน และ 28 วัน ไม่ถึงร้อยละ 75 ของ มอร์ตาร์ควบคุม) และมีความต้องการน้ำสูงกว่าข้อกำหนด (เกินร้อยละ 115) ในขณะที่ เก้าเกลบ ละเอียดและเก้าเกลบขนาดอนุภาค 44 ไมโครเมตร สามารถใช้เป็นวัสดุปูช้โซลามได้ตามมาตรฐาน ASTM C618 Class N ในทุกคุณสมบัติ โดยเฉพาะเก้าเกลบละเอียดที่มีดัชนีกำลังสูงที่อายุ 28 วันถึงร้อยละ 96 เมื่อเทียบกับมอร์ตาร์ควบคุม

ภาพขยายทางกายภาพ

จากภาพขยายทางกายภาพของปูนซีเมนต์และเก้าเกลบ โดยใช้เครื่อง SEM (Scanning Electron Microscope) แสดงในรูปที่ 2 และรูปที่ 3 พบว่า เก้าเกลบมีลักษณะผิวขรุขระเป็นเหลี่ยมมุม และอนุภาค เก้าเกลบ มีรูโพรงอยู่ภายใน ในขณะที่ อนุภาคปูนซีเมนต์ มีความขรุขระน้อยและไม่มีรูโพรง ด้วยเหตุนี้ ทำให้ เก้าเกลบ สามารถ กักเก็บน้ำ โดยการดูดซึมน้ำ (Water Absorption) เข้าไปในอนุภาค และ การดูดซับน้ำ (Water Adsorption) เนื่องจากแรงดึงที่ผิวของอนุภาค [5] เข้าไปในอนุภาคมากกว่า ปูนซีเมนต์ ทำให้ ความต้องการน้ำ ของ เก้าเกลบ สูงกว่า เมื่อเทียบกับ ปูนซีเมนต์ และ เมื่อเปรียบเทียบ ระหว่าง เก้าเกลบขนาดอนุภาค 539 ไมโครเมตร (ไม่บด) เก้าเกลบขนาดอนุภาค 44 ไมโครเมตร (บด 75 นาที) และ เก้าเกลบละเอียด (บด 180 นาที) พบว่า เก้าเกลบที่บดนานกว่า มีขนาดอนุภาคเล็กกว่า ทำให้ การทำปฏิกิริยาดีขึ้น ดัชนี กำลังจึงสูงขึ้น ตามไปด้วย นอกจากนี้ การบด เก้าเกลบ ด้วย ระยะเวลา นานขึ้น ทำให้ รูโพรงในอนุภาคลดลง จากภาพขยายขนาด 7,500 เท่า พบรูโพรงภายใน เก้าเกลบ ละเอียด ถูกทำลาย เกือบทั้งหมด ความต้องการน้ำ ของ เก้าเกลบ จึงลดลง (ความต้องการน้ำลดลง จากร้อยละ 151 เหลือร้อยละ 112 และร้อยละ 105 เมื่อเพิ่มเวลาในการบด จากไม่บด เป็นบด 75 นาที และ 180 นาที ตามลำดับ)

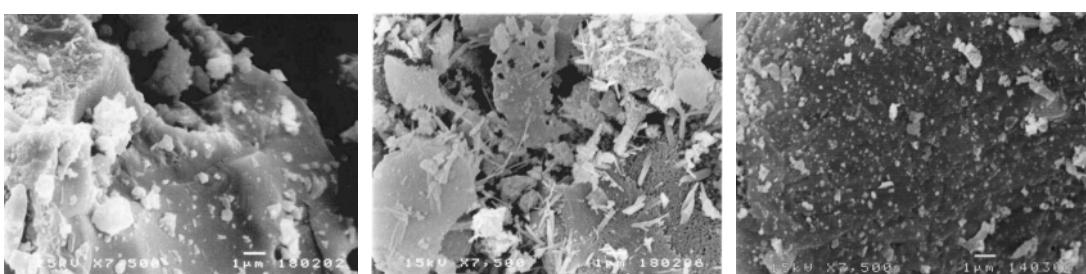
ก. Cement Type I [3]

ข. RHA539 [4]

ค. RHA044 [4]

ง. Fine RHA

รูปที่ 2 ภาพขยายขนาด 200 เท่า

ก. Cement Type I [4]

ข. RHA044 [4]

ค. Fine RHA

รูปที่ 3 ภาพขยายขนาด 7,500 เท่า

2. การทดสอบคุณสมบัติของคอนกรีตธรรมชาติและคอนกรีตผสมเก้าเกลบ ค่าการยุบตัว

พบว่าทุกอัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อปริมาตรซองว่างต่ำสุดระหว่างมวลรวม (γ) และทุกอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน (w/b) ค่าการยุบตัวเริ่มต้นของคอนกรีตผสมเก้าเกลบจะเอียดมีค่าต่ำกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติ โดยที่อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเก้าเกลบที่ร้อยละ 20 มีค่าการยุบตัวสูงกว่าที่อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเก้าเกลบร้อยละ 40 ทั้งนี้เนื่องจากเก้าเกลบมีรูโพรงภายในอนุภาคทำให้เก้าเกลบดูดซับน้ำไว้ที่ผิวนีองจากแรงดึงผิว นอกจากนั้นน้ำบางส่วนยังถูกดูดซึมเข้าไปในอนุภาคเก้าเกลบ ทำให้น้ำในส่วนผสมคอนกรีตลดลงส่งผลต่อปริมาณน้ำอิสระ (Free Water) ที่มีอยู่ในเพสต์ ซึ่งปริมาณน้ำอิสระมีผลต่อค่าการยุบตัวของคอนกรีตโดยตรง เนื่องจากช่วยลดแรงเสียดทาน ลดแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคของคอนกรีตสด และหล่อลื่นให้คอนกรีตยุบตัวได้ดีขึ้น เมื่อร้อยละการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเก้าเกลบสูงขึ้น ปริมาณน้ำอิสระจะลดลงตามไปด้วย ส่งผลให้ค่าการยุบตัวของคอนกรีตผสมเก้าเกลบน้อยลง นอกจากนี้พื้นที่ผิวของเก้าเกลบมีลักษณะเป็นเหลี่ยมและขรุขระ ในขณะที่ปูนซีเมนต์มีลักษณะเรียบมน ส่งผลให้แรงเสียดทานระหว่างอนุภาคของคอนกรีตผสมเก้าเกลบสูงกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติ ทำให้ค่าการยุบตัวต่ำ อย่างไรก็ตาม ค่าการยุบตัวของคอนกรีตผสมเก้าเกลบที่อัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อปริมาณซองว่างต่ำสุดระหว่างมวลรวมเท่ากับ 1.4 และอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานเท่ากับ 0.5 ค่าการยุบตัวได้ของคอนกรีตผสมเก้าเกลบจะเอียดที่อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเก้าเกลบร้อยละ 20 มีค่าการยุบตัวเท่ากับ 7.0 เซนติเมตร)

เมื่ออัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อปริมาณซองว่างต่ำสุดระหว่างมวลรวม (γ) เพิ่มมากขึ้น ค่าการยุบตัวของคอนกรีตผสมเก้าเกลบและคอนกรีตธรรมชาติเพิ่มขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากมีปริมาตรเพสต์เพิ่มขึ้น ทำให้คอนกรีตมีแรงเสียดทานระหว่างส่วนผสมในคอนกรีตต้องลงและช่วยหล่อลื่นให้คอนกรีตมีความสามารถในการเคลื่อนไหว ทำให้คอนกรีตมีค่าการยุบตัวสูงขึ้น ส่วนกรณีของอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน (w/b) พบว่าเมื่ออัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานเพิ่มมากขึ้นค่าการยุบตัวของคอนกรีตผสมเก้าเกลบและคอนกรีตธรรมชาติมีค่าสูงขึ้น เนื่องจากส่งผลโดยตรงต่อปริมาณน้ำในส่วนผสม และปริมาณน้ำอิสระ ผลการทดสอบหาค่าการยุบตัวแสดงในตารางที่ 3

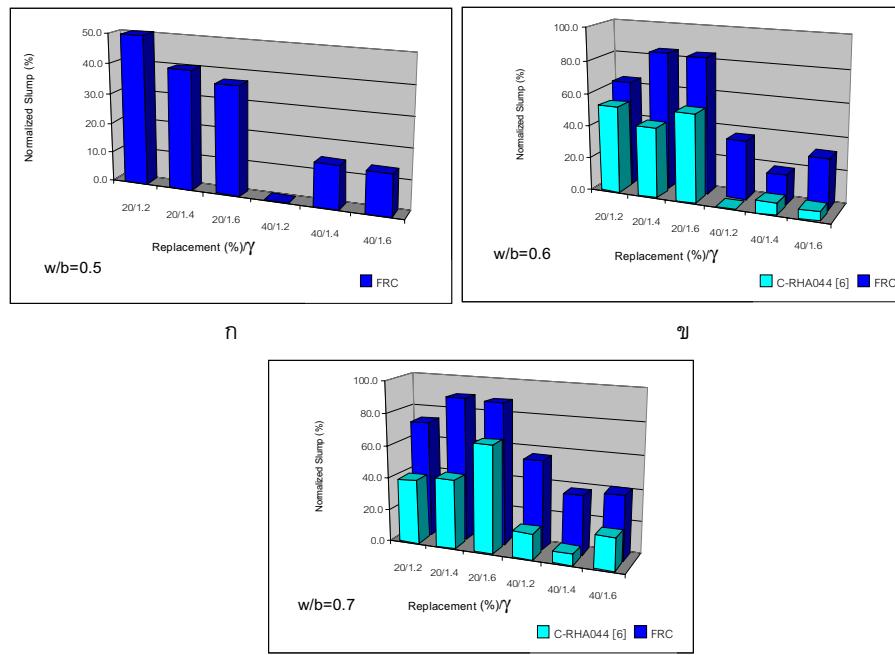
นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลจากการศึกษาของ อนุวรรตต์ โควารินทร์ [6] พบว่า คอนกรีตผสมเก้าเกลบจะเอียดมีค่าการยุบตัวเมื่อเปรียบเทียบกับคอนกรีตธรรมชาติ (Normalized Slump) สูงกว่าค่าคอนกรีตผสมเก้าเกลบขนาดอนุภาค 44 ไมโครเมตร ในทุกสัดส่วนผสม ดังแสดงในรูปที่ 4

ตารางที่ 3 ค่าการยับตัวของคอนกรีตผสมเส้าแกลบะเอียดและคอนกรีตชาร์มดา

γ	w/b	Slump (cm)		
		OPC	FRC(20)	FRC(40)
1.2	0.5	3.0	1.5	0.0
	0.6	7.0	4.5	2.5
	0.7	9.0	6.5	5.0
1.4	0.5	17.5	7.0	2.5
	0.6	22.0	18.5	4.0
	0.7	23.0	20.5	8.5
1.6	0.5	22.0	8.0	3.0
	0.6	24.0	20.0	7.5
	0.7	25.0	22.0	10.0

หมายเหตุ : OPC = คอนกรีตชาร์มดา

FRC(x) = คอนกรีตผสมเส้าแกลบะเอียด ที่อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเส้าแกลบะเอียดรอยละ x

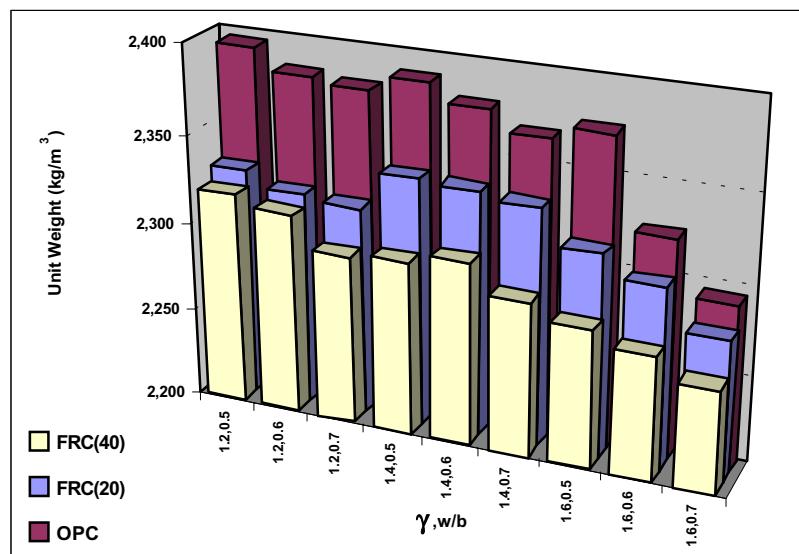
หมายเหตุ : FRC = คอนกรีตผสมเส้าแกลบะเอียด
C-RHA044 = คอนกรีตผสมเส้าแกลบขนาดอนุภาคน 44 ไมโครเมตร

รูปที่ 4 ค่าการยับตัวของคอนกรีตผสมเส้าแกลบเบรี่ยนเทียบกับคอนกรีตชาร์มดา

หน่วยน้ำหนักของคอนกรีตในสภาพสด

หน่วยน้ำหนักของคอนกรีตในสภาพสดของคอนกรีตผสมเก้าแกลบลละเอียดและคอนกรีตธรรมด้าได้รับอิทธิพลจากที่สัดส่วนผสมที่แตกต่างกัน คือ ผลกระทบจากการแทนที่ด้วยเก้าแกลบลละเอียด ทำให้คอนกรีตมีความหนาแน่น้อยกว่าคอนกรีตธรรมด้า โดยที่คอนกรีตผสมเก้าแกลบลละเอียดที่อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเก้าแกลบอร์อยละ 20 มีความหนาแน่นสูงกว่าที่อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเก้าแกลบอร์อยละ 40 ทั้งนี้เนื่องจากเก้าแกลบลละเอียดมีความถ่วงจำเพาะต่ำกว่าปูนซีเมนต์ ทำให้มีอัตราการแทนที่ด้วยเก้าแกลบลละเอียดเพิ่มมากขึ้นทำให้คอนกรีตมีหน่วยน้ำหนักลดลง

ผลของอัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อปริมาตรซ่องว่างต่ำสุดระหว่างมวลรวม (γ) พบร่วมกันเมื่อปริมาณเพสต์เพิ่มมากขึ้น ทำให้ปริมาณมวลรวมลดลง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วเพสต์มีความถ่วงจำเพาะต่ำกว่ามวลรวม ทำให้คอนกรีตที่มีอัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อปริมาตรซ่องว่างต่ำสุดระหว่างมวลรวมมาก จึงมีหน่วยน้ำหนักน้อยกว่าคอนกรีตที่มีอัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อปริมาณซ่องว่างระหว่างมวลรวมต่ำ ส่วนผลกระทบเนื่องจากอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานสำหรับทุกสัดส่วนผสมพบว่าเมื่ออัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานมีค่าเพิ่มขึ้น หน่วยน้ำหนักของคอนกรีตในสภาพสดมีแนวโน้มลดลง ทั้งในกรณีคอนกรีตผสมเก้าแกลบลละเอียดและคอนกรีตธรรมด้า เนื่องจากน้ำมีความถ่วงจำเพาะต่ำกว่าวัสดุประสาน เมื่อมีปริมาณน้ำในส่วนผสมมากขึ้น จึงทำให้คอนกรีตมีหน่วยน้ำหนักลดลง ผลกระทบดังกล่าวได้แสดงในรูปที่ 5

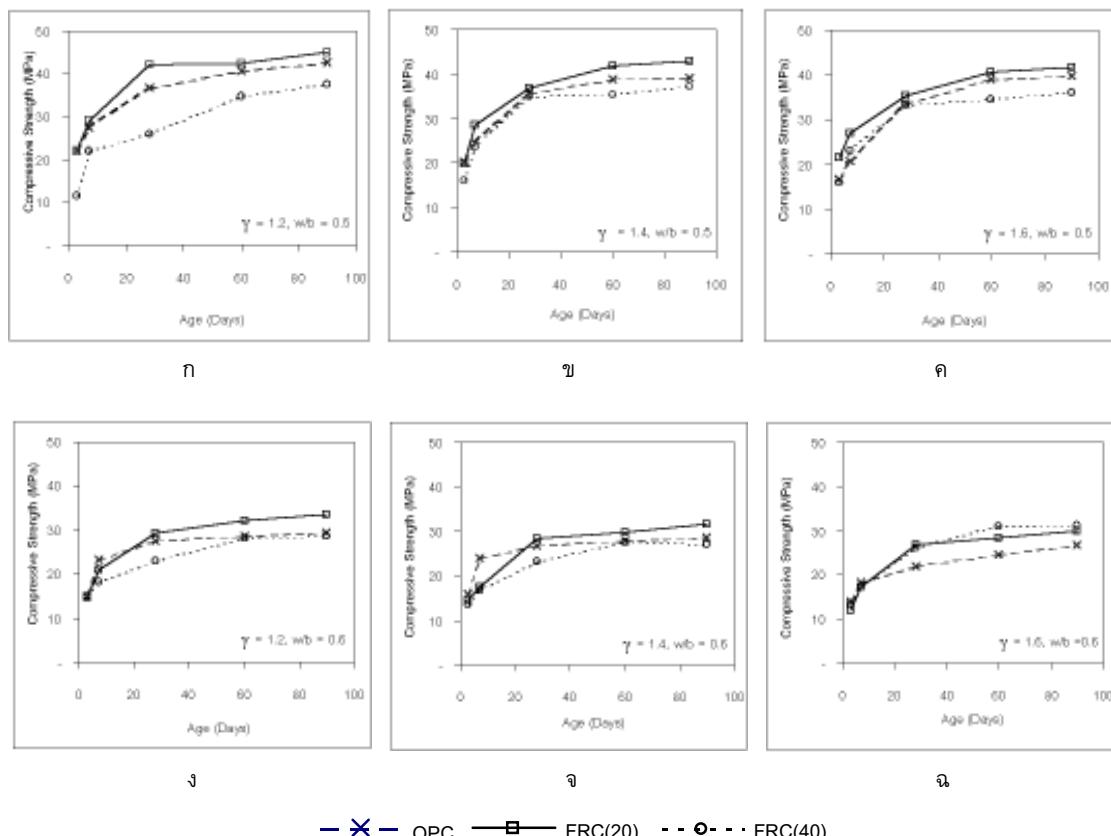
หมายเหตุ : OPC = คอนกรีตธรรมด้า

FRC(x) = คอนกรีตผสมเก้าแกลบลละเอียด ที่อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วย
เก้าแกบอร์ x %

รูปที่ 5 หน่วยน้ำหนักของคอนกรีตธรรมด้าและคอนกรีตผสมเก้าแกลบลละเอียดในสภาพสด

กำลังรับแรงอัด

จากการทดสอบกำลังรับแรงอัดของคอนกรีตผสมเก้าแกลบลละเอียด และคอนกรีตธรรมชาติ ดังแสดงในรูปที่ 6 พบว่าที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานเท่ากับ 0.5 สำหรับทุกอัตราส่วนปริมาตรเพสต์ ต่operimetrช่องว่างต่ำสุดระหว่างมวลรวม และที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานเท่ากับ 0.6 ที่อัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่operimetrช่องว่างต่ำสุดระหว่างมวลรวม และที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานเท่ากับ 1.2 และ 1.4 เมื่อมีอัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเก้าแกลบอร์อยล์ 20 กำลังรับแรงอัดที่อายุตั้งแต่ 28 วันขึ้นไป พบว่าคอนกรีตผสมเก้าแกลบลละเอียดมีกำลังรับแรงอัดสูงกว่าคอนกรีตธรรมชาติ ส่วนคอนกรีตผสมเก้าแกลบลละเอียดที่อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเก้าแกลบอร์อยล์ 40 มีแนวโน้มการพัฒนากำลังต่ำกว่าคอนกรีตธรรมชาติ ทั้งนี้เนื่องจากที่อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเก้าแกลบอร์อยล์ 20 มีปริมาณซิลิโคนไดออกไซด์ (SiO_2) ในวัสดุผงที่ทำปฏิกิริยากับปริมาณแคลเซียมไฮดรอกไซด์ (Ca(OH_2) ที่เกิดจากการทำปฏิกิริยาไฮเดรชั่น (จากการคำนวณมวลสารสัมพันธ์) ได้พอดี [7] ปฏิกิริยาไฮเดรชั่นและปฏิกิริยาปอชโซลานิกสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ ทำให้คอนกรีตมีกำลังรับแรงอัดสูงกว่าคอนกรีตธรรมชาติ ส่วนคอนกรีตผสมเก้าแกลบลละเอียดที่อัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเก้าแกลบอร์อยล์ 40 มีปริมาณซิลิโคนไดออกไซด์มากเกินไป ปริมาณแคลเซียมไฮดรอกไซด์ (Ca(OH_2) ที่เกิดจากการทำปฏิกิริยาไฮเดรชั่นของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ไม่เพียงพอต่อการทำปฏิกิริยาปอชโซลานิก ทำให้เหลือเก้าแกลบลละเอียดที่ไม่ได้ทำปฏิกิริยาอยู่ภายใต้คอนกรีต กำลังรับแรงอัดจึงต่ำกว่าคอนกรีตธรรมชาติ

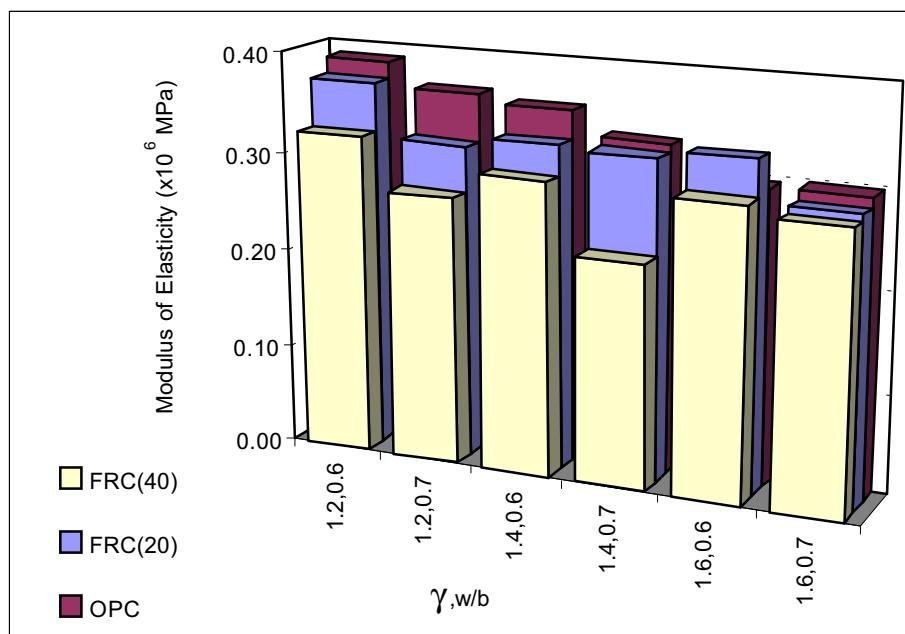

รูปที่ 6 ผลการทดสอบกำลังรับแรงอัดของคอนกรีตผสมเก้าแกลบลละเอียดและคอนกรีตธรรมชาติ

ส่วนอัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อปริมาตรช่องว่างต่ำสุดระหว่างมวลรวม (γ) เท่ากับ 1.6 และอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน (w/b) เท่ากับ 0.6 พบว่าคุณภาพของคอนกรีตผสมเกลบละเอียดที่อัตราการแทนที่ร้อยละ 20 มีกำลังรับแรงอัดที่อายุ 28 วันขึ้นไปสูงกว่าคุณภาพของคอนกรีตผสมเกลบละเอียดที่อัตราการแทนที่ร้อยละ 40 ที่อายุ 28 วันขึ้นไปมีกำลังรับแรงอัดสูงกว่าคุณภาพของคอนกรีตธรรมชาติและคอนกรีตผสมเกลบละเอียดที่อัตราการแทนที่ร้อยละ 20 เนื่องจากที่ส่วนผสมดังกล่าว คอนกรีตธรรมชาติและคอนกรีตผสมเกลบละเอียดที่อัตราการแทนที่ร้อยละ 20 มีค่าการยุบตัวสูง (ที่ γ เท่ากับ 1.6 และ w/b เท่ากับ 0.6 ค่าการยุบตัวเริ่มต้นของคอนกรีตธรรมชาติเท่ากับ 24.0 ซม. ส่วนคอนกรีตผสมเกลบละเอียดที่อัตราการแทนที่ร้อยละ 20 เท่ากับ 20.0 ซม. ที่อัตราการแทนที่ร้อยละ 40 เท่ากับ 7.5 ซม.) ทำให้เมื่อทำการขยายด้วยเครื่องจีดคอนกรีต จึงเกิดการแยกตัว (Segregation) ในขณะที่คอนกรีตผสมเกลบละเอียดที่อัตราการแทนที่ร้อยละ 40 มีค่าการยุบตัวต่ำจึงไม่เกิดการแยกตัว

โมดูลัสของความยืดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน

ผลการทดสอบหาโมดูลัสของความยืดหยุ่นดังแสดงในรูปที่ 7 พบว่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นของคอนกรีตได้รับผลกระทบจากสัดส่วนผสมที่แตกต่างกัน คือ เมื่ออัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน (w/b) และอัตราการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเกลบเพิ่มขึ้น ค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นของคอนกรีต มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากคอนกรีตเป็นวัสดุที่ไม่มีพฤติกรรมการยืดหยุ่นที่แท้จริง เมื่อได้รับค่าหน่วยแรง (stress) เพิ่มขึ้นเกินความสามารถที่เพสต์และมวลรวมรับได้ทำให้เกิดรอยแตกกร้าวนในคอนกรีต ถ้าเพิ่มค่าหน่วยแรงขึ้นไปอีกการกระจายของรอยแตกกร้าวนในคอนกรีตก็จะเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งความเครียด (strain) ด้วย ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมวลรวมมีค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นสูงกว่าซีเมนต์เพสต์ เมื่อคอนกรีตมีปริมาตรเพสต์ต่อปริมาณช่องว่างระหว่างมวลรวมเพิ่มขึ้น คอนกรีตจะมีปริมาณมวลรวมลดลงและมีซีเมนต์เพสต์เพิ่มขึ้น ค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นจึงน้อยลงตามไปด้วย

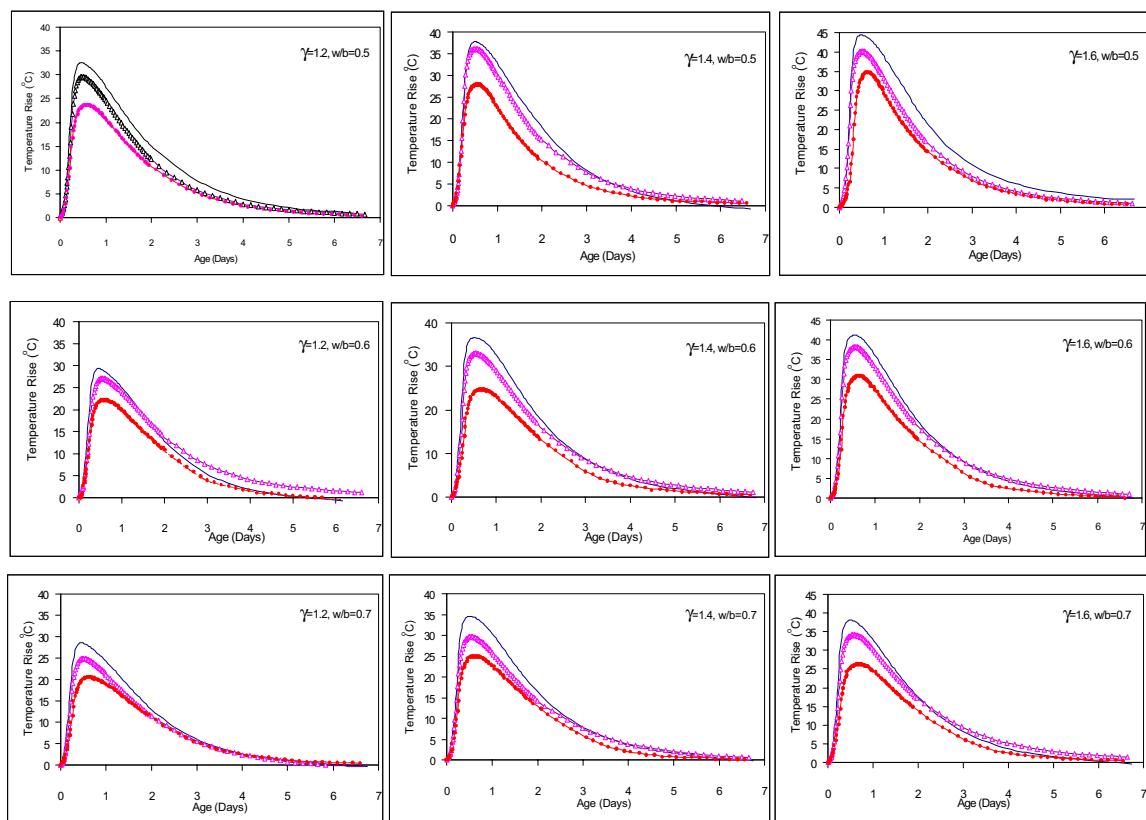
รูปที่ 7 โมดูลัสของความยืดหยุ่นของคอนกรีต

ส่วนในกรณีของอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน (*w/b*) นั้นเนื่องจากอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน มีอิทธิพลต่อกำลังรับแรงอัดของเพสต์ ดังนั้นเมื่อคุณกรีตมีอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานเพิ่มขึ้น ชีเมนต์เพสต์มีกำลังรับแรงอัดน้อยลงทำให้ไม่ดูลัลส์ของความยืดหยุ่นของคุณกรีตต่ำลงด้วย

การทดสอบอุณหภูมิของการทำปฏิกิริยาไออกเรชัน

ผลการทดสอบได้แสดงในรูปที่ 8 พบว่าอุณหภูมิของการทำปฏิกิริยาไออกเรชันของคุณกรีตผสม เถ้าแกลบลละเอียดและคุณกรีตธรรมด้าได้รับอิทธิพลจากที่สัดส่วนผสมที่แตกต่างกัน คือ สำหรับคุณกรีตธรรมด้าและคุณกรีตผสมเถ้าแกลบลละเอียด เมื่ออัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อปริมาณซ่องวางต่ำสุดระหว่างมวลรวม (γ) มากขึ้น คุณกรีตมีอุณหภูมิของการทำปฏิกิริยาไออกเรชันมากขึ้น เนื่องจากผลของปริมาณปูนชีเมนต์ที่มีมากขึ้น

ผลกระทบจากการแทนที่ปูนชีเมนต์ด้วยเถ้าแกลบลละเอียด พบว่าเมื่อมีการแทนที่ด้วยเถ้าแกลบลละเอียดอุณหภูมิของการทำปฏิกิริยาไออกเรชันมีอุณหภูมิต่ำกว่าคุณกรีตธรรมด้า โดยที่คุณกรีตผสมเถ้าแกลบลละเอียดที่อัตราการแทนที่ปูนชีเมนต์ด้วยเถ้าแกลบลละเอียด 20 มีอุณหภูมิของการทำปฏิกิริยาไออกเรชัน สูงกว่าที่อัตราการแทนที่ปูนชีเมนต์ด้วยเถ้าแกลบลละเอียด 40 ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อมีการแทนที่ปูนชีเมนต์ด้วยเถ้าแกลบลทำให้ปริมาณปูนชีเมนต์ในส่วนผสมลดลง จึงมีอุณหภูมิของการทำปฏิกิริยาไออกเรชันต่ำ

รูปที่ 8 อุณหภูมิของคุณกรีตของคุณกรีตผสมเถ้าแกลบล และคุณกรีตธรรมด้า

ในกรณีของอิทธิพลของอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน (w/b) ที่มีต่ออุณหภูมิของการทำปฏิกิริยา ไฮเดรชัน พบร้า เมื่อคอนกรีตมีอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานมากขึ้น อุณหภูมิของการทำปฏิกิริยา ไฮเดรชันลดลง เนื่องจากที่อัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อบริมาณซองว่างระหว่างมวลรวมและอัตราการแทนที่ด้วยถ้าแกลบเท่ากัน เมื่อมีอัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานมากขึ้น ทำให้มีปริมาณปูนซีเมนต์ในส่วนผสมลดลง จึงเกิดอุณหภูมิของการทำปฏิกิริยาไฮเดรชันต่ำกว่า

5. สรุปผล

1. เถ้าแกลบละเอียดมีคุณสมบัติใช้เป็นวัสดุผสมเพิ่มในคอนกรีตได้ตามมาตรฐาน ASTM C618 และมีคุณสมบัติทางกลดีกว่าถ้าแกลบขนาดอนุภาค 44 ไมโครเมตร และถ้าแกลบขนาดอนุภาค 539 ไมโครเมตร
2. ค่าการยุบตัวของคอนกรีตผสมถ้าแกลบละเอียด มีค่าน้อยกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติ สูงกว่า ค่าการยุบตัวของคอนกรีตผสมถ้าแกลบขนาดอนุภาค 44 ไมโครเมตร ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน และอัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อบริมาณซองว่างระหว่างมวลรวมเท่ากัน โดยที่อัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อบริมาณซองว่างระหว่างมวลรวมตั้งแต่ 1.4 ขึ้นไปค่าการยุบตัวได้ของคอนกรีตผสมถ้าแกลบละเอียดอยู่ในช่วงที่สามารถนำไปใช้งานได้ จึงสามารถสรุปได้ว่าการเพิ่มความสามารถในการเทได้ของคอนกรีตผสมถ้าแกลบ โดยการเพิ่มความละเอียดของถ้าแกลบสามารถทำได้
3. คอนกรีตผสมถ้าแกลบละเอียดมีหน่วยน้ำหนักในสภาพสอดต่ำกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติ ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสานและอัตราส่วนปริมาตรเพสต์ต่อบริมาณซองว่างระหว่างมวลรวมเท่ากัน
4. ที่ส่วนผสมเดียวกัน คอนกรีตผสมถ้าแกลบละเอียดมีกำลังรับแรงอัดที่อายุตั้งแต่ 28 วันขึ้นไปสูงกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติ
5. ค่าคอนกรีตผสมถ้าแกลบละเอียดมีค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นต่ำกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติ ที่ส่วนผสมเดียวกัน
6. ที่ส่วนผสมเดียวกันค่าคอนกรีตผสมถ้าแกลบละเอียดมีอุณหภูมิของปฏิกิริยาไฮเดรชัน ต่ำกว่าค่าคอนกรีตธรรมชาติ และความร้อนมีค่าลดลงเมื่อเพิ่มร้อยละการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยถ้าแกลบ และเอียดจะทำให้ช่วยลดปัญหาการแตกกราเวน์จากการความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิในคอนกรีตได้

เอกสารอ้างอิง

1. Zhang, M. and Malhotra, V., "High-Performance Concrete Incorporating Rice Husk Ash as a Supplementary Cementing Material," *ACI Material Journal*, Vol. 93, No. 6, pp. 629-636.

2. Islam, S., 1981, *Grinding Methods and Its Effect on Reactivity of Rice Husk Ash*. Master's Thesis No.ST-81-7, School of Civil Engineering, Asian Institute of Technology, pp. 30-31.

3. สมนึก ตั้งเติมสิริกุล, 2542, “การออกแบบส่วนผสมของคอนกรีตผสมถ่านหิน,” วิศวกรรมสาร วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย, หน้า 4-5.

4. ปรินทร์ ชนพรวัฒนา, 2543, ผลของอุณหภูมิในการบ่มที่มีต่อคุณสมบัติของชีเมนต์เพสต์ผสมถ่านแกลบ, วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, หน้า 29-32, 93-94.

5. Pongporncharoen, S., 1997, *Prediction of Workability of Fresh Concrete Containing Fly Ash*, Master's Thesis No.ST-97-4, School of Civil Engineering, Asian Institute of Technology, p. 20.

6. อันวาระตน์ โค้วารินทร์, 2542, การพัฒนาคอนกรีตความร้อนต้านทานโดยใช้ถ่านแกลบ, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต, หน้า 25-31.

7. สาโรจน์ ดำรงศีล, 2542, แบบจำลองในการทำนายกำลังรับแรงรับหน้างานของคอนกรีตผสมถ่านแกลบ, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต, หน้า 67.